

31986L0613

19.12.1986

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 359/56

SMERNICA RADY

z 11. decembra 1986

o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby vrátane činnosti v poľnohospodárstve a o ochrane samostatne zárobkovo činných žien počas tehotenstva a materstva

(86/613/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 100 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže Rada svojou rezolúciou z 12. júla 1982 o podpore rovnakých príležitostí pre ženy ⁽⁴⁾ schválila všeobecné ciele vytýčené v oznámení Komisie o novom akčnom programe spoločenstva, zameranom na podporu rovnakých príležitostí pre ženy (1982 — 1985), a vyjadrila vôľu zaviesť primerané opatrenia na ich zabezpečenie;

keďže piate opatrenie horeuvedeného programu sa týka uplatňovania zásady rovnakého zaobchádzania v prípade samostatne zárobkovo činných žien a žien činných v poľnohospodárstve;

keďže vykonávanie zásady rovnakej odmeny pre pracovníkov a pracovníčky, ustanovenej v článku 119 zmluvy, je neoddeliteľnou súčasťou vytvorenia a fungovania spoločného trhu;

keďže 10. februára 1975 Rada prijala smernicu 75/117/EHS o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa uplatňovania zásady rovnakej odmeny pre mužov a ženy ⁽⁵⁾;

keďže v súvislosti s ďalšími aspektmi rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami Rada 9. februára 1976 prijala smernicu 76/207/EHS o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej

príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky ⁽⁶⁾, a 19. decembra 1978 smernicu 79/7/EHS o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením ⁽⁷⁾;

keďže v súvislosti so samostatne zárobkovo činnými osobami vykonávajúcimi činnosť, do ktorej sa zapájajú aj ich manželia/ky, by sa vykonávanie zásady rovnakého zaobchádzania malo presadzovať prijatím podrobných ustanovení vzťahujúcich sa na osobitné postavenie týchto osôb;

keďže v tejto oblasti medzi členskými štátmi pretrvávajú rozdiely a keďže je preto potrebné aproximovať vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa uplatňovania zásady rovnakého zaobchádzania;

keďže v niektorých ohľadoch zmluva neposkytuje nevyhnutné právomoci na prijatie potrebných osobitných opatrení;

keďže vykonávanie zásady rovnakého zaobchádzania sa nedotýka opatrení na ochranu žien počas tehotenstva a materstva,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

ČASŤ I

Ciele a pôsobnosť

Článok 1

Účelom tejto smernice je v súlade s jej ustanoveniami zabezpečiť v členských štátoch uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby alebo prispievajúcimi k vykonávaniu takejto činnosti, pokiaľ ide o tie aspekty, na ktoré sa nevzťahuje smernica 76/207/EHS a smernica 79/7/EHS.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 113, 27.4.1984, s. 4.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 172, 2.7.1984, s. 90.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 343, 24.12.1984, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 186, 21.7.1982, s. 3.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 45, 19.2.1975, s. 19.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 39, 14.2.1975, s. 40.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 6, 10.1.1979, s. 24.

Článok 2

Táto smernica sa vzťahuje na:

- a) samostatne zárobkovo činné osoby, t. j. všetky osoby vykonávajúce zárobkovú činnosť na vlastný účet v súlade s podmienkami ustanovenými vnútroštátnymi právnymi predpismi vrátane osôb činných v poľnohospodárstve a príslušníkov slobodných povolání;
- b) manželov alebo manželky týchto osôb, ktorí nie sú ich zamestnancami alebo partnermi, ak sa obvykle a v súlade s podmienkami ustanovenými vnútroštátnymi právnymi predpismi zúčastňujú na činnosti samostatne zárobkovo činných osôb a vykonávajú rovnaké alebo pomocné úlohy.

Článok 3

Na účely tejto smernice zásada rovnakého zaobchádzania predpokladá absenciu akejkoľvek priamej alebo nepriamej diskriminácie z dôvodu pohlavia, najmä s odvolaním sa na manželský alebo rodinný stav.

ČASŤ II

Rovnaké zaobchádzanie so samostatne zárobkovo činnými mužmi a ženami — postavenie manželov/liek bez odborného statusu zárobkovo činnnej osoby — ochrana samostatne zárobkovo činných osôb alebo manželiek samostatne zárobkovo činných osôb počas tehotenstva a materstva

Článok 4

V súvislosti so samostatne zárobkovo činnými osobami členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia odstránenie všetkých ustanovení, ktoré sú v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, vymedzenou v smernici 76/207/EHS, najmä čo sa týka zriadenia, zariaďovania alebo rozširovania podnikateľskej činnosti, alebo začatia alebo rozširovania akejkoľvek inej formy samostatnej zárobkovej činnosti vrátane finančnej spôsobilosti.

Článok 5

Bez toho, aby boli dotknuté osobitné podmienky vykonávania určitých činností, ktoré platia rovnako pre obidve pohlavia, členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že podmienky upravujúce založenie podniku manželmi nebudú obmedzujúcejšie ako podmienky upravujúce založenie podniku osobami, ktoré nie sú manželmi.

Článok 6

Ak v členskom štáte existuje príspevkový systém sociálneho zabezpečenia pre samostatne zárobkovo činné osoby, uvedený členský štát prijme také opatrenia, aby manželom/kám uvádzaným v článku 2 písm. b), na ktorých sa nevzťahuje ochrana v rámci systému sociálneho zabezpečenia samostatne zárobkovo činných osôb, umožnil dobrovoľne sa zúčastniť príspevkového systému sociálneho zabezpečenia.

Článok 7

Členské štáty sa zaväzujú preskúmať podmienky, za akých by sa mohlo podporiť uznanie činnosti vykonávanej manželmi/kami uvádzanými v článku 2 písm. b) a na základe tohto preskúmania posúdiť vhodné opatrenia na podporu tohto uznania.

Článok 8

Členské štáty sa zaväzujú preskúmať, či a za akých podmienok môžu samostatne zárobkovo činné ženy a manželky samostatne zárobkovo činných osôb počas prerušenia svojej profesionálnej činnosti z dôvodu tehotenstva alebo materstva

- získať prístup k službám zabezpečujúcim dočasné zastupovanie alebo k existujúcim vnútroštátnym sociálnym službám alebo
- nadobudnúť nárok na peňažné dávky v rámci systému sociálneho zabezpečenia alebo iného systému verejnej sociálnej ochrany.

ČASŤ III

Všeobecné a záverečné ustanovenia

Článok 9

Členské štáty zavedú do svojich vnútroštátnych právnych predpisov potrebné opatrenia umožňujúce každému zamestnancovi, ktorý sa pokladá za poškodeného v dôsledku neuplatnenia zásady rovnakého zaobchádzania pri samostatnej zárobkovej činnosti, domáhať sa svojich práv súdnou cestou po prípadnom posúdení veci inými príslušnými orgánmi.

Článok 10

Členské štáty zabezpečia, aby sa s opatreniami prijatými na základe tejto smernice, ako aj s relevantnými už platnými právnymi predpismi, oboznámili orgány zastupujúce samostatne zárobkovo činné osoby a strediská odborného vzdelávania.

Článok 11

Rada túto smernicu preskúma na návrh Komisie najneskôr do 1. júla 1993.

Článok 12

1. Členské štáty uvedú do platnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 30. júna 1989.

Ak si však dosiahnutie súladu s článkom 5 tejto smernice v niektorom členskom štáte vyžaduje zmeniť jeho právne predpisy týkajúce sa manželských práv a povinností, lehota na dosiahnutie súladu s článkom 5 v tomto štáte je do 30. júna 1991.

2. Členské štáty bezprostredne informujú Komisiu o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

Článok 14

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

Článok 13

V Bruseli 11. decembra 1986

Členské štáty poskytnú najneskôr do 30. júna 1991 Komisii všetky informácie potrebné na to, aby mohla vypracovať správu o uplatňovaní tejto smernice a predložiť ju Rade.

Za Radu

predseda

A. CLARKE